

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Caput II. Incentiva ad ritè obeundas communes Religionis actiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

ces unius solius, quod parum omnino foret, sed veluti actionem ac preces plurimorum, qui merito suo multum illis emolumentum ad- jicient. Ut ergo ab actionibus abesse nequa- quam communibus constituat. apud semet- ipsum dicit cum Salvatore nostro; *In his que* Luc. 2. 49. *patris mei sunt oportet me esse.*

CAPUT II.

Incentiva ad ritè obeundas commu- nes religionis actiones.

E Venire omninò poterit, ut è duobus reli- giosis; quorum uterque a què diu in reli- gione perstiterit, atque eadem exercitia obie- rit, alter ingentem meritorum sibi thesaurum accumularet, ubi alter pauperrimus remanserit. Discriminis istius causa erit, quod ille, non hic, actiones suas in Spiritu perfecit. Illas in Spiritu ut perficiamus, ista esse nobis pote- runt incitamenta. Primum est, ut cogitemus, in illis & per illas placere nos Deo. Prò quan- ta felicitas! dicere Deum glorificari velle ab hominibus, quanquam isti in præsentia illius minus quid sint quovis vermiculo ac minutis- simâ formicâ. *Deus qui glorificatur in consilio Ps. 88. 8. sanctorum.*

Alterum est, ut cogitemus conscientiam ple- næ obligationis esse cuius Religioso, hono- rare suum Ordinem, qui a deo misericorditer ipsum in suorum filiorum numerum adopta- vit, potissimum illius honorem in eo consiste- re, ut exacta minimorum religionis exercitio- rum observatione bono cunctis exemplo præ-

præluceat. Etenim extranei, videntes agendi methodum omnino uniformem, admirantur, ac Deo gloriam & sexcentas communitati, cujus religiosi adeo egregium ordinem observant, laudes attribuunt, unde S. M. Magdalena de Paz is dicebat, *unum ex maximis servitiis, quæ a religiosis Majestas divina expectat esse boni exempli.*

Tertium est, ut meritum attendamus, quod ex omnibus actionibus ritè factis exoritur, quia ea ratione gloriæ gradum peculiarem in cælo promeremur. Et Sanctus Bernardus ait: *non transeunt opera nostra, ut videntur, sed ut eternitatis semina jaciuntur.* Verum ex obedientia quæ fiunt, duplex meritum obtinent, Etenim præclara virtus ista quod ex se ipso bonum jam est, melius constituit: bonum, quod indifferens est, reddit: ac pene nihili quod est, mirum in modum sublimat. Instar lapidis est pretiosissimi, qui quidquid contingeret, in aurum converteret, & si aurum contingeret, ipsius duplicaret valorem. Consilium est Spiritus Sancti: *pone thesaurum tuum in preceptis altissimi, & proderit tibi magis quam aurum.*

Eccl. 19.
14.

Quartum incentivum erit, ut cogitemus, quod si actiones nostras inviti aut imperfectè aut negligenter peragamus, modicum aut nullum fructum inde reportabimus, juxta illam divinam veritatem: *unus edificans, & unus destruens, quod prodest illis, nisi labor.* Incurrere illud est illam infelicitatem, quam proponit Aggæus Propheta, ubi inquit: *Seminastis multum, & intulistis parum: & qui mercedes*

Eccl. 34. 28

Agg. 1. 6.

con-

congregavit, misit eas in sacculum perusum.
 Atque istud est, quod vidit Sanctus Arlenius,
 hominem videlicet, qui à mane ad vesperum
 aquam hauriebat è puteo, atque illam effu-
 debat in vas à parte inferiori apertum. Quod
 si nostræ religionis actiones nil minus prome-
 rentur, quam gloriam Paradisi, næ jactura
 haud exigua illa est, quam facimus, ubi ne-
 gligentes exiterimus: magnarum enim rerum
 jactura exigua esse non potest.

CAPUT III.

*De directione interiori, quam cunctis
 nos operibus nostris præmittere oportet.*

A Nima operum nostrorum est bona ac
 pura Deo placendi intentio, sine qua illa
 mortua sunt. Illa aliquando peragimus ex
 usu, absque ulla animi ac Spiritus elevatione.
 Aliàs natura suimetipsum amantiorem in illis, ex
 parte saltem, suam propriam quærit satisfac-
 tionem: id quod minimè animadvertit, qui
 animi sui sensus studiosè non disquirat, ut suas
 agnoscat prelationes, quæ sæpe sunt admo-
 dum subtiles, atque interim vel omninò eva-
 cuant, vel meritum saltem plurimum immi-
 nuunt. Bonus vero religiosus hac in re se-
 quentia animadvertit.

Primum est, ut quamlibet actionem suam
 Deo non leviter ac tenuiter, nec festinatò &
 oscitanter, sed magna animi offerat cum atten-
 tione. Vitæ igitur spiritualis tyrones huic rei
 assuescant oportet, ut videlicet satis non ha-
 beant, quod opera sua faciant generali qua-
 dam